

ΝΟΜΟΣ: 743/1977

Περί προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.
(ΦΕΚ 319/Α/17-10-77)

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν:

**Άρθρο 1
Ορισμοί**

Δια την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν την έναντι αυτών προσδιοριζομένην έννοιαν:

α) «Απόβλητα»: Τ' αποβαλλόμενα υγρά υπό εγκαταστάσεων και βιομηχανιών, περιέχοντα ή μη, υπολείμματα των υπ' αυτών χρησιμοποιουμένων ή παραγομένων υλών.

β) «Απορρίμματα»: Τα πάσης φύσεως στερεά ή ημίρρευστα κατάλοιπα, αποβαλλόμενα υπό πλοίων, δεξαμενοπλοίων και εγκαταστάσεων ξηράς.

γ) «Απόρριψις»: Η εκβολή ή διαφυγή οιασδήποτε ουσίας εις την θάλασσα.

δ) «Αρχή»: Τα Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία της Χώρας.

ε) «Διασκορπιστικόν»: Πάσα χημική ουσία εγκρινομένη αρμοδίως ως κατάλληλος δια την εξουδετέρωσιν της ρυπάνσεως.

στ) «Εγκαταστάσεις»: Δωλιστήρια, εταιρίαί πετρελαιοειδών, ναυπηγεία, επισκευαστικά βάσεις πλοίων, βιομηχανίαί και πάσης φύσεως επιχειρήσεις, κείμεναι πλησίον των ακτών και οπωσδήποτε χρησιμοποιούσαι ταύτας δια τας λειτουργικάς των ανάγκας ή έχουσαι σοβαράν και άμεσον επίδρασιν επί του θαλασσίου περιβάλλοντος.

ζ) «Ευκολία υποδοχής»: Αι πάσης φύσεως, μορφής και είδους χερσαίαί ή πλωταί εγκαταστάσεις, προοριζόμεναι ή χρησιμοποιούμεναι δια την παραλαβήν και περαιτέρω διάθεσιν εκ των πλοίων και δεξαμενοπλοίων, καταλοίπων και πετρελαιοειδών μιγμάτων, τοξικών και δηλητηριωδών ουσιών, απορριμμάτων, υπολειμμάτων φορτίου, λυμάτων και εν γένει πάσης ουσίας ή αντικειμένου, η εκβολή ή η διαφυγή των οποίων εις την θάλασσαν οπωσδήποτε προκαλουμένη, δύναται να προκαλέση ρύπανσιν κατά την έννοιαν των παρ. (ιδ) και (ιε) του παρόντος.

η) «Λύματα»: Τ' αποβαλλόμενα εν γένει υγρά εκ του αποχετευτικού συστήματος των πλοίων, των δεξαμενοπλοίων και των εγκαταστάσεων.

θ) «Μίλιον»: ναυτικόν μίλιον εκ χιλίων οκτακοσίων πενήκοντα δύο (1852) μέτρων

ι) «Πετρέλαιον»: Πας τύπος πετρελαίου περιλαμβάνων, αργόν πετρέλαιον, πετρέλαιον εξωτερικής καύσεως, στερεά πετρελαιοειδή κατάλοιπα, πετρελαιοειδή απορρίμματα και προϊόντα αποστάξεως, ως και πάς έτερος τύπος όστις, ασχέτως της συνθέσεώς του, χαρακτηρίζεται ειδικώς υπό της Συμβάσεως ως πετρέλαιον.

ια) «Πετρελαιώδες μίγμα»: Παν μίγμα το οποίον περιέχει πετρέλαιον ως τούτο προσδιορίζεται υπό του παρόντος ή υπό της «Συμβάσεως».

ιβ) «Πλοίον»: Παν σκάφος ή πλωτόν ναυπήγημα, πλην δεξαμενοπλοίου, κινούμενον αυτοδυνάμως ή ρυμουλκούμενον.

ιγ) «Δεξαμενόπλοιον»: Παν σκάφος ή πλωτόν εν γένει ναυπήγημα το οποίον χαρακτηρίζεται ειδικώς ως δεξαμενόπλοιον υπό της «Συμβάσεως», είτε ασχέτως των ορισμών ταύτης, είναι προωρισμένον, όπως δια του μεγαλυτέρου τμήματος του χώρου, που μεταφέρει αυτοδυνάμως ή δια ρυμουλκήσεως, πετρέλαιον ή αποθηκεύη τούτο.

ιδ) «Ρύπανσις»: Η παρουσία εις την θάλασσαν πάσης ουσίας, η οποία αλλοιώνει την φυσικήν κατάστασιν του θαλασσίου ύδατος ή καθιστά τούτο επιβλαβές, εις την υγείαν του ανθρώπου ή την πανίδα και χλωρίδα των βυθών, και εν γένει ακατάλληλον δια τας προβλεπομένας κατά περίπτωσιν χρήσεις αυτού.

ιε) «Συμβάσεις»: Αι υπό της Ελλάδος κυρωθείσαι και ισχύουσαι Διεθνείς Συμβάσεις μετά των Πρωτοκόλλων, Παραρτημάτων και προσθηκών αυτών, αι αναφερόμεναι οπωσδήποτε εις

θέματα ρυπάνσεως της θαλάσσης και εν γένει προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος.
ιστ) «Συστάσεις»: Αι απευθυνόμεναι υπό των διεθνών Οργανισμών Συστάσεις προς τας Κυβερνήσεις των Κρατών Μελών αυτών προς λήψιν μέτρων προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος.

ιζ) «Υπουργός και Υπουργείον»: Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείον Εμπορικής Ναυτιλίας.

Άρθρο 2 Έκτασις εφαρμογής

1. Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται εις περιπτώσεις ρυπάνσεως:
 - α) Των λιμένων, των ακτών της χώρας και των Ελληνικών χωρικών υδάτων υπό εγκαταστάσεων ή πλοίων και δεξαμενοπλοίων, υπό Ελληνικήν ή ξένην σημαίαν και
 - β) της ανοικτής θαλάσσης υπό πλοίων και δεξαμενοπλοίων, υπό Ελληνικήν ή ξένην σημαίαν, επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων των εκάστοτε εν ισχύι Συμβάσεων.
2. Πολεμικά πλοία, πλοία χρησιμοποιούμενα ως βοηθητικά του Στόλου, ως και Κρατικά εν γένει πλοία, εκτός των χρησιμοποιουμένων δι' εμπορικούς σκοπούς, ανεξαρτήτως της σημαίας την οποίαν φέρουν, δι' όσον χρόνον ευρίσκονται εντός περιοχών της δικαιοδοσίας της Ελλάδος, οφείλουν να εφαρμόζουν προς αποφυγήν ρυπάνσεως της θαλάσσης, μέτρα ανάλογα προς τα προβλεπόμενα υπό των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρο 3 Απαγορευτικά διατάξεις

1. Απαγορεύεται:
 - α) Η εις τους λιμένας, τας ακτάς και τα χωρικά ύδατα απόρριψις πάσης φύσεως αποβλήτων, λυμάτων και απορριμμάτων εκ των οποίων δύναται να προκύψη ρύπανσις της θαλάσσης.
 - β) Η εις την ανοικτήν θάλασσαν απόρριψις πετρελαιοειδών και λοιπών ρυπαντικών ουσιών εκ των οποίων δύναται να προκύψη ρύπανσις, κατά τα υπό των «Συμβάσεων» οριζόμενα.
2. Η εις την θάλασσαν απόρριψις οιονδήποτε ουσιών υπό παρακτίων ή άλλων εγκαταστάσεων επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδειάς παρεχομένης κατά τας ισχυούσας διατάξεις, εφ' όσον δεν υφίσταται κίνδυνος ρυπάνσεως.

Άρθρο 4 Υποχρεώσεις πλοίων και δεξαμενοπλοίων

1. Πλοία και δεξαμενόπλοια, καταπλέοντα εις ελληνικούς λιμένας ή προσεγγίζοντα εις εγκυροβόλια και όρμους, προς φόρτωσιν, υποχρεούνται όπως:
 - α) Παραδίδουν τα πετρελαιοειδή μίγματα και τα πάσης φύσεως απορρίμματα εις τας προς τούτο καθοριζόμενας υπό της Αρχής ευκολίας υποδοχής καταλοίπων.
 - β) Παραδίδουν τα κατάλοιπα μεταφερόμενων δηλητηριωδών και τοξικών ουσιών κατά τας υποδείξεις της Αρχής.
- Πίναξ των ουσιών των οποίων απαγορεύεται η απόρριψη εις την θάλασσαν καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού, λαμβάνοντας προς τούτο υπ' όψιν τας εν ισχύι Διεθνείς Συμβάσεις και Συστάσεις.
2. Η βεβαίωσις της τοιαύτης συμμορφώσεως πραγματοποιείται κατά τα δι' αποφάσεων του Υπουργού ειδικώτερον οριζόμενα.
 3. Τα δεξαμενόπλοια, επί πλέον της εκπληρώσεως των δια της παρ. 1 του παρόντος επιβαλλομένων υποχρεώσεων, υποχρεούνται, προ της πραγματοποιήσεως της φορτώσεως, να εκτελέσουν τας εργασίας απαλλαγής των δεξαμενών εκ των αερίων (CAS FREEING), εκτός εάν πρόκειται να φορτώσουν ομοειδές προς το προηγούμενο φορτίον.
 4. Των υποχρεώσεων της παρ. 1, απαλλάσσονται τα πλοία και τα δεξαμενόπλοια άτινα διέθεσαν τα πάσης φύσεως κατάλοιπα αυτών συμφώνως προς τας υποδείξεις της Αρχής, τα δε δεξαμενόπλοια και αν εισέτι δεν προήλθον εις την διάθεσιν ταύτην, εφ' όσον διαθέτουν εν λειτουργία επαρκή μέσα επεξεργασίας και διαχωρισμού ή σύστημα φορτώσεως πετρελαίου

εν επιφανεία (LOAD ON TOP SYSTEM), συμφώνως προς τας απαιτήσεις της «Συμβάσεως».

5. Η Αρχή απαγορεύει τον απόπλουν των πλοίων και δεξαμενοπλοίων μέχρι της δια των διατάξεων του παρόντος επιβαλλομένης παραδόσεως των καταλοίπων και πετρελαιοειδών αυτών μιγμάτων, ως και των καταλοίπων δηλητηριωδών και τοξικών ουσιών και απορριμμάτων, εφ' όσον πρόκειται να αποπλεύσουν δια λιμένας μη διαθέτοντας ευκολίας υποδοχής καταλοίπων. Της υποχρεώσεως ταύτης απαλλάσσονται τα πλοία και δεξαμενόπλοια εκείνα τα οποία ως εκ του είδους των ταξιδίων των, αναμένεται να επαναπλεύσουν συντόμως εις ελληνικόν λιμένα και ο Πλοίαρχος αυτών αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παραδώση τα κατάλοιπα και μίγματα άμα τω επανάπλω του πλοίου.

6. Δια Π.Δ/των εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού δύναται να επιβάλλεται όπως, δεξαμενόπλοια καταπλέοντα εις ελληνικούς λιμένας, αγκυροβόλια και όρμους, είναι εφωδιασμένα δια των προβλεπομένων υπό του άρθρου 6 παρ. 1 του παρόντος μέσων και υλικών, εις ποσότητα ειδικώς καθοριζομένην δια την περίπτωσιν αυτήν καθώς και να προβλέπεται η απαλλαγή των εκ της τοιαύτης υποχρεώσεως, εάν δημιουργηθή ίδιος φορέυς όστις ήθελεν αναλάβει την αντιμετώπισιν της δυναμένης να προκύψη ρυπάνσεως κατά τον πλούν των ή την διάρκειαν της παρομονής των εις Ελληνικόν λιμένα, αγκυροβόλιον ή όρμον δι' οιανδήποτε αιτίαν.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις εγκαταστάσεων

1. Εγκαταστάσεις χρησιμοποιούμεναι, δια μεταγγύσεις πετρελαίου ή δι' επισκευάς πλοίων, οφείλουν να διαθέτουν ευκολίας υποδοχής πετρελαίου, καταλοίπων και μιγμάτων πετρελαίου, ακαθάρτου έρματος, εκπλυμάτων των δεξαμενών δεξαμενοπλοίων, ως και λοιπών ρυπαντικών ουσιών.

2. Η χωρητικότης και η δυναμικότης των τοιούτων ευκολιών υποδοχής, δέον να είναι τοιαύτη ώστε να καλύπτει απολύτως τας ανάγκας των δι' αυτών εξυπηρετούμενων πλοίων, άνευ καθηστερήσεως.

3. Αι εγκαταστάσεις οφείλουν κατά την λειτουργίαν των να λαμβάνουν πάντα τα αναγκαία μέτρα προς αποφυγήν ρυπάνσεως.

4. Η ίδρυσις, επέκτασις ή τροποποιήσις θαλασσιών λουτρικών εγκαταστάσεων επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδείας χορηγουμένης υπό της Αρχής, μετά σύμφωνον γνώμην της Υγειονομικής Υπηρεσίας, παρεχομένης κατόπιν προηγουμένου ελέγχου των θαλασσιών υδάτων υπ' αυτής και εφ' όσον μερίμνη και ευθύνη της εγκαταστάσεως διατίθενται μέσα προς αντιμετώπισιν περιστατικών ρυπάνσεως μικράς εκτάσεως. Τα προς τούτο αναγκαία μέσα ορίζονται κατά περίπτωσιν δι' αποφάσεως του Υπουργού.

5. Αι κατά τας κειμένας διατάξεις,λειτουργούσαι θαλάσσιαι λουτρικαί εγκαταστάσεις υποχρεούνται όπως, εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος λάβουν την κατά την προηγουμένην παράγραφον άδειαν, οφείλουν δε να διαθέτουν τοιούτον εξοπλισμόν, ώστε να δύνανται, αφ' ενός να εξασφαλίζουν εις πάσαν περίπτωσιν υγειονομικώς επαρκή καθαρισμόν των παραγομένων λυμάτων, αφ' ετέρου ν' αντιμετωπίζουν περιστατικά ρυπάνσεως μικράς εκτάσεως, ως κατά περίπτωσιν καθορίζονται υπό της Αρχής.

6. Εάν εκ διενεργουμένων ελέγχων υπό των αρμοδίων Υγειονομικών Υπηρεσιών προκύπτει, ότι η ρύπανσις των υδάτων περιοχής τινος ανήλθεν εις επίπεδα επικίνδυνα δια την δημοσίαν υγείαν, ανακαλείται η άδεια της λουτρικής εγκαταστάσεως και απαγορεύεται υπό της Αρχής η περαιτέρω χρησιμοποίησις της δια κολύμβησιν.

Η απαγόρευσις αίρεται και η άδεια χορηγείται εκ νέου, εάν κατόπιν νεωτέρου ελέγχου διαπιστωθή υπό των Υγειονομικών Υπηρεσιών, ότι εξέλιπον οι εκ της ρυπάνσεως των υδάτων κίνδυνοι δια την δημοσίαν υγείαν.

Άρθρο 6

Μεταγγίσεις πετρελαίου

1. Κατά την διενέργειαν πάσης φορτώσεως και εκφορτώσεως πετρελαίου ή πετρελεύσεως εις εγκαταστάσεις χωρητικότητος ανωτέρας των 150 τόννων, δέον όπως μερίμνη και ευθύνη των

εγκαταστάσεων τούτων ή του πλοίου, τηρούνται τα ακόλουθα μέτρα:

α. Αναπτύσσεται εις την επιβαλλομένην κατά περίπτωσιν έκτασιν πλωτόν φράγμα, εγκεκριμένου υπό του Υπουργείου τύπου, εις τρόπον ώστε να περιορίζεται ασφαλώς εντός αυτού ή τυχόν διαρρέουσα κατά την εκτέλεσιν των ως άνω εργασιών ποσότης πετρελαίου.

β. Υφίστανται εν ετοιμότητι, κατάλληλα μέσα αναρροφήσεως και εν γένει περισυλλογής του τυχόν διαρρέοντος πετρελαίου.

γ. Διατίθενται προς χρήσιν εις την αναγκαιούσαν κατά περίπτωσιν ποσότητα, διασκορπιστικά ουσία εγκεκριμένου τύπου υπό του Υπουργείου, προς αντιμετώπισιν της διαρροής πετρελαίου ή παραγώγων αυτού.

2. Των κατά την προηγουμένην παράγραφον υποχρεώσεων δύνανται ν' απαλλάσσονται οι εν αυτή υπόχρεοι δι' αποφάσεως της Αρχής, εφ' όσον ήθελεν αναλάβει την τήρησιν των κρατικός ή ιδιωτικός φορέας, κρινόμενος υπό της Αρχής ως κατάλληλος δια την αντιμετώπισιν των εκ της ρυπάνσεως κινδύνων.

3. Εις περίπτωσιν διενεργείας των εν παρ. 1 εργασιών εις εγκαταστάσεις χωρητικότητας 150 τόννων ή κατωτέρας, τα ληπτέα κατά περίπτωσιν μέτρα προς αποφυγήν ρυπάνσεως καθορίζονται δι' αποφάσεων της Αρχής.

4. Προκειμένου κατάπλου εκ της αλλοδαπής εις ελληνικόν λιμένα πλοίου προς φόρτωσιν ή εκφόρτωσιν πετρελαίου, δέον όπως μερίμνη του πλοιάρχου ή του πράκτορος του πλοίου, ειδοποιήται περί τούτου, προ 24 τουλάχιστον ωρών, η Τοπική Λιμενική Αρχή περί:

α) του τελευταίου λιμένος προσεγγίσεως του πλοίου εν τη αλλοδαπή,

β) της φορτωθησομένης ή εκφορτωθησομένης ποσότητος και του είδους του φορτίου και

γ) της τυχόν υφισταμένης προς παράδοσιν ποσότητος πετρελαιοειδών καταλοίπων και ακαθάρτου έρματος.

Άρθρο 7

Υποχρεώσεις Πλοιάρχων δεξαμενοπλοίων

1. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων προοριζομένων δι' ελληνικούς λιμένας ή όρμους, οφείλουν ν' αναφέρουν εις την οικείαν Αρχήν, πάσαν ζημίαν, φθοράν ή ατύχημα, εξ ων δύναται να επέλθη ρύπανσις της θαλάσσης.

2. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων προσεγγιζόντων εις ελληνικούς λιμένας ή όρμους, λόγω ανωτέρας βίας, οφείλουν:

α) Να ειδοποιούν την πλησιεστέραν Αρχήν περί του επικειμένου κατάπλου, της ποσότητος και του είδους του μεταφερομένου φορτίου πετρελαιοειδών καταλοίπων και τυχόν ακαθάρτου έρματος, του λιμένος τελευταίας προσεγγίσεώς των και των επιβαλλόντων την προσέγγισιν λόγων.

β) Να παραμένουν εις την υπό της Αρχής υποδεικνυομένην θέσιν, ενημερώντες ταύτην περί του επικειμένου απόπλου των, ευθύς ως εκλείψουν οι επιβάλλοντες την προσέγγισιν λόγοι.

3. Δύναται ν' απαγορευθή ο είσπλους εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων οιοδήποτε δεξαμενοπλοίου υποστάντος ζημίαν, φθοράν ή ατύχημα, άνευ προηγουμένης συμμορφώσεως του προς τα υπό της Αρχής υποδεικνυόμενα προστατευτικά μέτρα.

4. Πλοίαρχοι δεξαμενοπλοίων ευρισκομένων εις ελληνικούς λιμένας, αγκυροβόλια και όρμους υποχρεούνται να δέχονται την ιχνοθέτησιν των δεξαμενών των, την λήψιν δειγμάτων και την εφαρμογήν εν γένει οιασδήποτε αποδεκτής υπό της Αρχής μεθόδου, υποβοηθούσης εις τον εντοπισμόν υπαιτίου ρυπάνσεως πλοίου.

Άρθρο 8

Πρόσθετοι υποχρεώσεις δεξαμενοπλοίων

Δι' αποφάσεων του Υπουργού, δημοσιευομένων εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύνανται να επιβάλλωνται:

α) Αι ελάχιστοι αποστάσεις διελεύσεως εμφόρτων ή αφόρτων δεξαμενοπλοίων από της πλησιεστέρας ακτής, αι υποχρεωτικά πορεία αυτών και εν γένει μέτρα αναφερόμενα εις την θαλάσσιαν κυκλοφορίαν αυτών, προς πρόληψιν ρυπάνσεως περιοχών μείζονος ενδιαφέροντος δια την εθνικήν οικονομίαν.

β) Η απαγόρευσις προσεγγίσεως προς φόρτωσιν ή εκφόρτωσιν εις ελληνικόν λιμένα ή όρμον δεξαμενοπλοίου του οποίου η υποδιαίρεσις ή η κατασκευή του σκάφους δεν είναι σύμφωνος προς τας διατάξεις της «Συμβάσεως» ή ετέρων διεθνών Κανονισμών κεκυρωμένων υπό της Ελλάδος.

γ) Η απαγόρευσις προσεγγίσεως μεγάλων δεξαμενοπλοίων εντός περικλειστων περιοχών, εάν ως εκ του όγκου των καθίσταται δυσχερής η ενέργεια ελιγμών ή αυξάνονται σημαντικώς οι κίνδυνοι προκλήσεως ρυπάνσεως συνέπεια ατυχήματος, καθώς και η υποχρεωτική πλοήγησις των δεξαμενοπλοίων κατά τον πλουν προς και από τας περιοχάς, προς μείζονα ασφάλειαν αυτών.

Άρθρο 9 Ευκολία υποδοχής

1. Δι' αποφάσεως του Υπουργού καθορίζονται οι όροι και αι προϋποθέσεις αναγνωρίσεως των πλωτών ευκολιών υποδοχής.

Προκειμένου περί χερσαίων ευκολιών, οι όροι και αι προϋποθέσεις καθορίζονται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Βιομηχανίας και Ενεργείας και Εμπορικής Ναυτιλίας, προκειμένου δε περί απορριμμάτων και λυμάτων απαιτείται η σύμπραξις και των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Δημοσίων Έργων.

2. Δι' αποφάσεως του Υπουργού καθορίζονται οι Οργανισμοί Λιμένων και τα Λιμενικά Ταμεία τα οποία υποχρεούνται εις την κατασκευήν, οργάνωσιν και λειτουργίαν εντός της περιοχής ευθύνης των, ευκολιών υποδοχής δια την εξυπηρέτησιν των αναγκών της περιοχής των.

Επίσης δι' ομοίων αποφάσεων δύναται να επιτραπή και εις ιδιωτικάς επιχειρήσεις η κατασκευή, οργάνωσις και εκμετάλλευσις παρομοίων ευκολιών.

Ο έλεγχος της λειτουργίας των ανωτέρω ευκολιών υποδοχής ενεργείται υπό της Αρχής, προκειμένου περί ευκολιών υποδοχής λυμάτων και απορριμμάτων, ο έλεγχος ενεργείται από κοινού υπό της Αρχής μετά των αρμοδίων, Υγειονομικών Υπηρεσιών και του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

3. Η υπό εγκαταστάσεων ανηκουσών εις Οργανισμούς Λιμένος ή Λιμενικά Ταμεία ή ιδιωτικάς επιχειρήσεις παροχή ευκολιών υποδοχής κατά την προηγουμένην παράγραφον, ουδέν δικαίωμα παρέχει εις οιονδήποτε τρίτον προς επιβολήν ή εκ των δια των εγκαταστάσεων τούτων εξυπηρετούμενων πλοίων, είσπραξις τέλους, αμοιβής ή αποζημιώσεως δια την αιτίαν ταύτην.

4. Τα τιμολόγια ευκολιών υποδοχής των Οργανισμών Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων καθορίζονται αντιστοίχως υπό των Διοικητικών Συμβουλίων και Λιμενικών Επιτροπών και εγκρίνονται υπό της εποπτεούσης Αρχής.

Προκειμένου περί ιδιωτικών επιχειρήσεων, ταύτα καθορίζονται υπό του Υπουργείου.

5. Πλοία και πλωτά ναυπηγήματα, χρησιμοποιούμενα ως ευκολία υποδοχής, δέον να είναι εγγεγραμμένα εις τα ελληνικά νηολόγια. Προς ικανοποίησιν επειγουσών αναγκών, δύναται να επιτραπή υπό του Υπουργείου ή χρησιμοποίησις κατ' εξαίρεσιν και πλοίων ή πλωτών ναυπηγημάτων υπό ξένην σημαίαν και δια χρονικόν διάστημα οριζόμενον υπ' αυτού.

Άρθρο 10 Υφιστάμεναι και νέα εγκαταστάσεις

1. Αι κατά την έναρξιν ισχύον του παρόντος υφιστάμεναι και εις λειτουργίαν τελούσαι εγκαταστάσεις, υπόκεινται εις τας διατάξεις αυτού και των εις εκτέλεσιν του εκδιδομένων Π.Δ/των και Υπουργικών Αποφάσεων ως και τας εν ισχύι διατάξεις περί διαθέσεως αποβλήτων και απορριμμάτων.

2. Δια την ίδρυσιν και λειτουργίαν νέων εγκαταστάσεων και επέκτισιν ή τροποποίησιν υφισταμένων τοιούτων, απαιτείται προηγουμένη άδεια διαθέσεως των αποβλήτων και απορριμμάτων κατά τα υπό των οικείων διατάξεων καθοριζόμενα.

3. Εάν λόγω του μεγέθους, της φύσεως ή της δραστηριότητος της εγκαταστάσεως υφίσταται γενικώτερος κίνδυνος δυσμενούς αλλοιώσεως του Θαλασσίου περιβάλλοντος, υποβάλλεται υπό του ενδιαφερομένου ειδική έκθεσις εις την αρμοδίαν Υπηρεσίαν επί των δυσμενών δια το

περιβάλλον τούτο επιπτώσεων.

Άρθρο 11 Υποχρεώσεις υπευθύνων ρυπάνσεως

1. Εν περιπτώσει ρυπάνσεως ή προδήλου και επικείμενου κινδύνου προσκλήσεως τιαύτης, ο Πλοίαρχος του πλοίου, ο προϊστάμενος η Διευθυντής της εγκαταστάσεως και οι οπωσδήποτε εντεταλμένοι, υποχρεούνται να λάβουν παν πρόσφορον μέτρον προς αποτροπήν, περιορισμόν και εξουδετέρωσίν της, αναφέροντες αμμελητί το γεγονός εις την οικείαν Αρχήν ή το Υπουργείον.
2. Η Αρχή, ευθύς ως πληροφορηθή περιστατικόν ρυπάνσεως ή πρόδηλον και επικείμενον κίνδυνον προκλήσεως τιαύτης, λαμβάνει παν πρόσφορον μέτρον προς αποτροπήν, περιορισμόν και εξουδετέρωσιν των εξ αυτής συνεπειών, ενημερούσα σχετικώς τον Πλοίαρχον ή πλοιοκτήτην ή τον νόμιμον αντιπρόσωπόν του και εν απουσία αυτών τον πράκτορα ή έτερον αρμόδιον και επί εγκαταστάσεως τον ιδιοκτήτην ή τον εκμεταλλευόμενον αυτήν.
3. Η Αρχή δύναται να χρησιμοποιή και συντονίζη ιδιωτικά μέσα και να αιτήται την συνδρομήν συναφών οργανισμών ή ιδιωτικών επιχειρήσεων, διαθετουσών τα αναγκαιούντα μέσα και την σχετικήν πείραν προς αντιμετώπισιν τοιούτων περιστατικών.
4. Η χρησιμοποίησις των ανηκόντων εις Οργανισμούς και ιδιώτας μέσων γίνεται πάντοτε υπό τον έλεγχον της Αρχής αι δε συναφείς δαπάναι βαρύνουν το πλοίον ή την εγκατάστασιν και τον οπωσδήποτε προκαλέσαντα την ρύπανσιν.

Άρθρο 12 Εξασφάλισις απαιτήσεων

1. Δια την αποκατάστασιν προκληθεισών εκ ρυπάνσεως ζημιών, ως και δια τας γενομένας δαπάνας προς αποτροπήν ή εξουδετέρωσιν αυτής υπεύθυνος είναι ο υπαιτίως προκαλέσας την ρύπανσιν, μετ' αυτού δε ευθύνονται εις ολόκληρον και οι κάτωθι:
 - α) Επί πλοίων και δεξαμενοπλοίων ο Πλοίαρχος, ο πλοιοκτήτης, ο εφοπλιστής, ο εν Ελλάδι διαχειριστής του πλοίου, επί πλοίων δε και δεξαμενοπλοίων ανηκόντων εις Ανωνύμους Εταιρείας και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ως και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής.
 - β) Επί εγκαταστάσεως, ο ιδιοκτήτης, ο εκ εκμεταλλευόμενος αυτήν, εάν δε αυτή ανήκη εις εταιρείαν ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής, ως και ο εν γένει εκπροσωπών την ρυπαίνουσαν Μονάδα.
2. Αρμόδια δικαστήρια προς εκδίκασιν των κατά την παρ. 1 απαιτήσεων καθίστανται τα δικαστήρια του τόπου ένθα εγένετο η ρύπανσις ή ενός των Λιμένων ένθα κατέπλευσε το πλοίον και εν περιπτώσει ρυπάνσεως της ανοικτής θαλάσσης και μη κατάπλου του πλοίου εις ελληνικόν λιμένα, τα δικαστήρια Πειραιώς.

Άρθρο 13 Κυρώσεις

1. Οι παραβάται, του παρόντος Νόμου της «Συμβάσεως» και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδιδόμενων Π.Δ/των και Υπουργικών Αποφάσεων, τιμωρούνται ποινικώς, διοικητικώς και πειθαρχικώς ως ακολούθως :
 - α) Ποινικάί κυρώσεις:
 - ι) Οι εκ προθέσεως προκαλούντες σοβαράν ρύπανσιν τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον τριών (3) μηνών, Εάν εκ της πράξεως δύναται να προκύψη κίνδυνος ζημίας ή βλάβης εις πρόσωπα ή πράγματα, τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον ενός (1) έτους.
 - ιι) Οι εξ αμελείας γενόμενοι υπαίτιοι των ως άνω πράξεων τιμωρούνται δια φυλακίσεως. Ούτοι δύναται να απαλλάσσονται από πάσης ποινής, εάν οικεία βουλήσει εξουδετερώσουν την ρύπανσιν και αποτρέψουν πάσαν δυναμένην να επέλθη βλάβην ή ζημίαν ή εάν δια ταχείας αναγγελίας προς τας Αρχάς ήθελον συντελέσει εις την εξουδετέρωσιν της

ρυπάνσεως, καταβάλλοντες συγχρόνως και τας συναφείς δαπάνας.

β) Διοικητικά κυρώσεις.

ι) Υπαίτιοι ρυπάνσεως της θαλάσσης ή των ακτών τιμωρούνται δι' αποφάσεως της αρμοδίας Αρχής δια προστίμου εξικονουμένου μέχρις οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) δραχμών.

Εις περιπτώσεις εξακολουθήσεως ρυπάνσεως επιβάλλεται υπό της Αρχής πρόστιμον μέχρι τριακοσίων χιλιάδων (300.000 δραχμών) δι' εκάστην ημέραν υπερβάσεως της ταχθείσης προθεσμίας αποκαταστάσεως.

Εις περίπτωσιν σοβαράς ρυπάνσεως ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμον μέχρι πενήκοντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών.

υ) Δια Π.Δ/των, προτάσει του Υπουργού, δύναται να αυξάνονται τα ανώτατα όρια των προστίμων.

ιι) Δια την καταβολήν των κατά το στοιχείον τούτο επιβαλλομένων προστίμων ευθύνονται εις ολόκληρον τα εν άρθρ. 12 παρ. 1 πρόσωπα.

γ) Πειθαρχικά κυρώσεις:

Εαν οι υπαίτιοι ρυπάνσεως είναι Έλληνες ναυτικοί, υπόκεινται και εις πειθαρχικήν δίωξιν κατά τας διατάξεις του Μέρους ΠΕΜΠΤΟΥ του Ν.Δ 187/1973 «περί κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου», τιμωρούμενοι δια προσωρινής στέρησεως ασκήσεως του ναυτικού επαγγέλματος.

2. Αι ως άνω κυρώσεις, συντρεχουσών των νομίμων προυποθέσεων, επιβάλλονται αθροιστικώς.

Άρθρο 14

Διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεων προς επιβολήν διοικητικών κυρώσεων και άσκησης ενδίκων μέσων

1. Η διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων (προστίμου), άρχεται από της βεβαιώσεως της παραβάσεως υπό του διαπιστούντος ταύτην οργάνου το οποίον συντάσσει υποχρεωτικώς πλήρη περί ταύτης έκθεσιν. Η έκθεσις αύτη αποτελεί απόδειξιν της παραβάσεως. Ομοίαν, μετ' ίσης αποδεικτικής δυνάμεως έκθεσιν, συντάσσουν και οι διαπιστούντες παραβάσεις ρυπάνσεως χειρισταί πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων, ως και κυβερνήται πολεμικών πλοίων.

Η παράβασις δύναται να διαπιστούται και κατόπιν ειδικών χημικών αναλύσεων υπό Κρατικών εργαστηρίων, δειγμάτων των εις την θάλασσαν εκ των πλοίων ή εγκαταστάσεων ξηράς εκχυθεισών ουσιών.

2. Χειρισταί αεροσκαφών της ελληνικής πολιτικής αεροπορίας ως και Έλληνες Πλοίαρχοι και Κυβερνήται εμπορικών πλοίων, οφείλουν ν' αναφέρουν εις την αρχήν οιανδήποτε περίπτωσιν ρυπάνσεως διαπιστουμένην παρ' αυτών.

3. Αρμοδία προς διαπίστωσιν της παραβάσεως και επιβολήν του προστίμου είναι η πλησιεστέρα προς τον τόπον της παραβάσεως Αρχή ή η Αρχή του πρώτου λιμένος κατάπλου του πλοίου μετά την παράβασιν.

4. Προκειμένου περί παραβάσεων διαπραττομένων υπό πλοίων υπό ξένην σημαίαν, εκτός των ελληνικών χωρικών υδάτων, η διαπίστωσις της παραβάσεως και η επιβολή των κυρώσεων διενεργείται κατά τα ειδικώτερον οριζόμενα υπό της Συμβάσεως.

5. Από της συντάξεως της κατά την παρ.1 του παρόντος άρθρου εκθέσεως και μέχρι πληρωμής του δια της εκδοθησομένης αποφάσεως επιβαλλομένου προστίμου απαγορεύεται ο απόπλους του πλοίου. Η απαγόρευσις του απόπλου αίρεται δια καταθέσεως ισοπόσου προς το επιβληθέν ή το, εκ των εν γένει συνθηκών της ρυπάνσεως κατά την κρίσιν της Αρχής πιθανολογούμενον πρόστιμον, εγγυητικής επιστολής νομίμως λειτουργούσης εις την Ελλάδα Τραπεζής.

Ο απόπλους δύναται επίσης να επιτραπή άνευ καταβολής του προστίμου ή καταθέσεως εγγυητικής επιστολής Τραπεζής, τη εγκρίσει του Υπουργού, δι' εν η πλείονα ταξίδια εάν επιτακτικοί συγκοινωνιακοί ή έτεροι λόγοι δικαιολογούν τούτο ή εάν παρέχεται έτερα επαρκής, κατά την κρίσιν του Υπουργού, ασφάλεια και είναι εκ των πραγμάτων ανέφικτος ή άμεσος προσαγωγή Τραπεζικής εγγυήσεως.

6. Το πρόστιμον επιβάλλεται δι' ητιολογημένης αποφάσεως της αρμοδίας Αρχής, κατόπιν

εγγράφου κλητεύσεως του παραβάτου, καλουμένου προς απολογία εντός 24 ωρών από της επιδόσεως ταύτης δυναμένης της προθεσμίας να παραταθή αιτήσει του ενδιαφερομένου επι πενήτημερον.

7. Εν αδυναμία, ανευρέσεως του παραβάτου δι' οιονδήποτε λόγον, καλείται προς παροχήν εξηγήσεων επί της παραβάσεως ο εκάστοτε Πλοίαρχος του πλοίου ή ο Πλοιοκτήτης ή ο εφοπλιστής ή ο εκπρόσωπος αυτών.

8. Η επιβάλλουσα την κύρωσιν Διοικητική απόφασις εκδίδεται, ου μόνον κατά του υπαιτίου της παραβάσεως, αλλά και κατά πάντων των κατά το άρθρο 12 του παρόντος συνυπευθύνων προς καταβολήν του επιβαλλομένου προστίμου.

9. Εάν δι' οιονδήποτε λόγον δεν είναι δυνατή η κατά του υπαιτίου της παραβάσεως έκδοσις της αποφάσεως, η διαδικασία χωρεί και η απόφασις εκδίδεται κατά των λοιπών εν άρθ. 12 συνυπευθύνων προς καταβολήν του προστίμου.

10. Κατά της επιβαλλούσης το πρόστιμον αποφάσεως, ο παραβάτης ως και πας υπόχρεος εις καταβολήν του προστίμου, δύναται να ασκήση προσφυγήν εντός αποκλειστικής προθεσμίας 15 ημερών, αρχομένης από της επομένης της κοινοποιήσεως εις αυτόν της αποφάσεως.

Αι προσφυγαί κατά της αποφάσεως επιβολής προστίμου υπό του Υπουργού ασκούνται εντός 15 ημερών ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου, όπερ αποφάινεται ανεκκλήτως.

Αι προσφυγαί ασκούνται ενώπιον του διοικητικού Πρωτοδικείου μενομελούς μεν συνθέσεως δια ποσόν προστίμου μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών, τριμελούς δε συνθέσεως δια ποσόν προστίμου μεγαλύτερου.

Άρθρο 15

Σύστασις Περιφερειακών Σταθμών Καταπολεμήσεως της Ρυπάνσεως

1. Συντιστώνται παρά τοις Λιμεναρχείοις Πειραιώς, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Ελευσίνος, Καβάλας και Χανίων, ανά εις Σταθμός Προλήψεως και Καταπολεμήσεως της Ρυπάνσεως της Θαλάσσης.

2. Αι αρμοδιότητες των Σταθμών αυτών συνίστανται εις την επιθεώρησιν των πλοίων κατά τας διενεργουμένας φορτοεκφορτώσεις πετρελαίου τον έλεγchon παραδόσεως των καταλοίπων πετρελαίων, πετρελαιοειδών μιγμάτων και ετέρων ρυπαντικών ουσιών εις τας προς τούτο διατιθεμένας ευκολίας υποδοχής, την δια πλωτών και χερσαίων μέσων επιτήρησιν του θαλασσίου χώρου, την δι' ειδικών αγημάτων αντιμετώπισιν περιστατικών ρυπάνσεως, ως και την εκτέλεσιν πάσης ετέρας υπηρεσίας ανατιθεμένης αυτοίς δια των εν παρ. 5 του παρόντος άρθρου εκδιδομένων Υπουργικών αποφάσεων.

3. Εν περιπτώσει ανάγκης το Αρχηγείον Λιμενικού Σώματος δύναται να χρησιμοποιή το προσωπικόν και τα μέσα των Σταθμών και εις ετέραν περιοχήν και ν' αναθέτη εις αυτούς επί πλέον καθήκοντα, αναγόμενα εις την αστυνομίαν της ναυσιπλοίας και την προστασίαν της ανθρωπίνης ζωής εν θαλάσση.

4. Δια των Π.Δ/των, εκδιδομένων προτάσει των Υπουργών Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Εμπορικής ναυτιλίας, δύναται να συνιστώνται και έτεροι πλην των ανωτέρω Σταθμοί Προλήψεως και Καταπολεμήσεως της Ρυπάνσεως.

5. Δι' αποφάσεων του Υπουργού, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως καθορίζονται:

α. Η έδρα εκάστου Σταθμού Προλήψεως και Καταπολεμήσεως Ρυπάνσεως, ως και στα τοπικά όρια δικαιοδοσίας των, και

β. παν εν γένει θέμα αναγόμενον εις την οργάνωσιν και λειτουργίαν αυτών.

Άρθρο 16

Συνιστώμενα νέα θέσεις

1. Συντιστώνται αι κάτωθι θέσεις προσωπικού, προστιθέμεναι εις το σύνολον των οργανικών θέσεων του Υπουργείου.

α) Οκτώ θέσεις μονίμων υπαλλήλων εποπτών δημοσίας υγείας, κεκτημένων πτυχίον αντιστοίχου Τμήματος των Κέντρων Ανωτέρας Τεχνικής Εκπαιδεύσεως (ΚΑΤΕ) ή πτυχίον Υγειονομικής Σχολής Αθηνών και πενταετή υπηρεσίαν μετά την απόκτησιν του πτυχίου.

β) Τριάκοντα εννέα (39) θέσεις τεχνικού προσωπικού επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου των ακολούθων ειδικοτήτων:

ι) Δύο θέσεις διπλωματούχων χημικών μηχανικών.

ιι) Μία θέσις διπλωματούχου Ωκεανογράφου, και

ιιι) Εξ (6) θέσεις τεχνικών συμβούλων επιθεωρήσεων πλοίων, κекτημένων δίπλωμα Πλοιάρχου Α' τάξεως ή Μηχανικού Α' τάξεως.

ιιι) Τριάκοντα (30) θέσεις κατωτέρων πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού, κекτημένων πτυχίου ή αδείας καταστρώματος ή μηχανής.

2. Επί του επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου προσωπικού εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις του Ν.Δ. 385/1969 «περί προσλήψεως προσωπικού επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου εις Δημοσίαις Υπηρεσίαις και Ν.Π.Δ.Δ.». Τα του πειθαρχικού δικαίου του προσωπικού τούτου διέπονται υπό των διατάξεων του άρθρου 25 του Νομ. 417/1976 «περί επαναφοράς εν ισχύ των πειθαρχικών διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικος» και «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως αυτών».

3. Αι αποδοχαί του προσλαμβανομένου επί συμβάσει εργασίας Ιδιωτικού δικαίου προσωπικού καθορίζονται αναλόγως της ειδικότητος εκάστου συμφώνως προς τας διατάξεις του Ν.Δ. 1198/1972 «περί του τρόπου ρυθμίσεως των ορών αμοιβής και εργασίας, του επί σχέσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου κ.λ.π».

4. Οι επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου προσλαμβανόμενοι κατά τας διατάξεις του παρόντος, κάτοχοι αποδεικτικού ναυτικής ικανότητος Εμπορικού Ναυτικού ασφαλίζονται ανεξαρτήτως χρόνου θαλασσίας υπηρεσίας των, εις το Ναυτικόν Απομαχικόν Ταμείον και τα αντίστοιχα Ταμεία Προνοίας Εμπορικού Ναυτικού.

5. Οι εκ των εν τη προηγουμένη παραγράφω επανδρύντες τα πλωτά μέσα Λ.Σ. υπάγονται κατά την εκτέλεσιν της Υπηρεσίας των εις τας ποινικάς και πειθαρχικάς διατάξεις του Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου, εκτός εάν άλλως ειδικώς ορίζεται υπό ετέρων διατάξεων αφορωσών εις την Υπηρεσίαν επί πλωτών μέσων του Λιμενικού Σώματος.

6. Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί του Λ.Σ. επιβαίνοντες αεροσκαφών ως εναέριοι παρατηρηταί, υπάγονται εις τας διατάξεις των νόμων των διεπόντων εκάστοτε το ιπτάμενον προσωπικόν της Αεροπορίας Στρατού.

Άρθρο 17

Υποχρεώσεις Οργανισμών Λιμένων και Λιμενικών Ταμείων

1. Οι Οργανισμοί και τα Λιμενικά Ταμεία υποχρεούνται εις την διάθεσιν καταλλήλων παραλιακών χώρων δια την εγκατάστασιν των Σταθμών Προλήψεως και Καταπολεμήσεως Ρυπάνσεως και την εναποθήκευσιν του μηχανικού των εξοπλισμού, ως και την εξασφάλισιν των απαιτουμένων ευκολιών δια την υποδοχήν και παραμονήν των πλωτών μέσων αυτών.

2. Οι προς τούτο απαιτούμενοι χώροι και λοιπαί ευκολίαι καθορίζονται υπό τριμελούς Επιτροπής, αποτελουμένης εκ του Νομάρχου, ή αντιπροσώπου αυτού, εξ ενός εκπροσώπου της Αρχής και εξ ενός εκπροσώπου του Οργανισμού Λιμένος ή του Λιμενικού Ταμείου. Εις περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης, η αποθήκευσις των μέσων και υλικών απορρυπάνσεως, εις λιμένας ένθα εδρεύει Περιφερειακός Σταθμός, γίνεται εις καταλλήλους χώρους εξευρισκομένους μερίμνη της υπό του παρόντος άρθρου προβλεπομένης επιτροπής.

Άρθρο 18

Είσπραξις και διάθεσις εσόδων εκ προστίμων

1. Τα επιβαλλόμενα κατά το άρθρο 14 του παρόντος πρόστιμα αποτελούν έσοδα του Δημοσίου και εισπράττονται κατά τας διατάξεις του Κώδικα περί εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων.

2. Τα εν λόγω έσοδα περιέρχονται εις τον Κρατικόν Προϋπολογισμόν, εξ ού αντιμετωπίζεται και πάσα δαπάνη προς εφαρμογήν των μέτρων προλήψεως και εξουδετερώσεως της ρυπάνσεως της θαλάσσης και ίδια διά:

α) Την προμήθειαν πλωτών, χερσαίων και εναερίων μέσων δια την προστασίαν του ελληνικού θαλασσίου χώρου εκ της ρυπάνσεως, ως και δια την αντιμετώπισιν δαπανών

συντηρήσεως, επισκευής, εξοπλισμού και προμηθείας καυσίμων αυτών.

β) Την προμήθειαν μέσων και εργαλείων και γενικώς την αντιμετώπισιν δαπανών προς εξουδετέρωσιν περιστατικών ρυπάνσεως.

γ) Την αντιμετώπισιν δαπανών αναθέσεως εξετάσεων εις ιδιωτικά επιστημονικά εργαστήρια της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

δ) Την προμήθειαν οργάνων και υλικών εν γένει αναγκαίων δια την εύρυθμον λειτουργίαν της Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσίου Περιβάλλοντος.

ε) Την συμμετοχήν της Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσίου Περιβάλλοντος εις εργασίας Διεθνών Οργανισμών, Επιτροπών, Συνεδρίων επι θεμάτων θαλασσίου περιβάλλοντος.

στ) Την καταβολήν ενοικίων δια μισθώσεις ακινήτων ως και δια την εκμίσθωσιν πλωτών, χερσαίων και εναερίων μέσων προς εξυπηρέτησιν εκτάκτων αναγκών της Διευθύνσεως Προστασίας θαλασσίου Περιβάλλοντος.

ζ) Την αμοιβήν προσωπικού παρασχόντος εκτάκτως βοηθητικής υπηρεσίας προς αντιμετώπισιν περιστατικών ρυπάνσεως.

η) Την κατασκευήν έργων αρμοδιότητος του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, ως και την επισκευήν ή συντήρησιν κτιρίων και λοιπών εγκαταστάσεων της Διευθύνσεως Προστασίας Θαλασσίου Περιβάλλοντος.

θ) Την αποζημίωσιν των μελών συγκροτούμενων ομάδων εργασίας εκ μη δημοσίων υπαλλήλων ή υπαλλήλων ΝΠΔΔ δια την μελέτην ειδικών θεμάτων προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος, την αποζημίωσιν συμβούλων και την αντιμετώπισιν δαπανών αναθέσεως εκπονήσεως μελετών δια την αιτίαν αυτήν.

ι) Την οργάνωσιν εκδηλώσεων, την εκτύπωσιν εντύπων και την ενίσχυσιν προσπαθειών αποσκεπουσών εις την διαπαιδαγώγησιν των ναυτιλλομένων και του κοινού επί της ανάγκης προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος.

ια) Την μετάκλησιν εκ της αλλοδαπής εμπειρογνομόνων επί θεμάτων προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος και την παροχήν αυτοίς της επιβαλλομένης φιλοξενίας.

3. Πρόσωπα συμπράττοντα και οπωσδήποτε υποβοηθήσαντα εις την ανακάλυψιν υπαιτίων ρυπάνσεως δικαιούνται αμοιβής καθοριζομένης δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας.

4. Το ύψος της αμοιβής καθορίζεται αναλόγως του ύψους του επιβαλλομένου προστίμου και καταβάλλεται υπό του Δημοσίου Ταμείου, εις τα δικαιούμενα πρόσωπα, ευθύς ως η απόφασις επιβολής του προστίμου καταστή αμετάκλητος.

Εάν τα δικαιούμενα πρόσωπα ανήκουν εις το Λιμενικόν Σώμα, ο προσδιορισμός αυτών και η κατανομή της αμοιβής καθορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού, προτάσει της οικείας Αρχής.

Κατά τα λοιπά ισχύουν αι διατάξεις του άρθρου 23 του Α.Ν. 389/1936 «περί οργάνωσεως Οικονομικής Αστυνομίας κατά θάλασσαν».

Άρθρο 19

Έλεγχος καταλληλότητας ουσιών απορρύπανσης.

Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Κοινωνικών Υπηρεσιών και Εμπορικής Ναυτιλίας, κατόπιν προηγούμενης γνωμοδοτήσεως του Ινστιτούτου Ωκεανογραφικών και Αλιευτικών Ερευνών (ΙΩΚΑΕ) και του Κρατικού Εργαστηρίου Ελέγχου Φαρμάκων (Κ.Ε.Ε.Φ.) ή ετέρου Κρατικού εργαστηρίου καθορίζονται αι προδιαγραφαί και ο έλεγχος της από απόψεως δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος καταλληλότητας των πάσης φύσεως ουσιών των δυνάμεων να χρησιμοποιηθούν δια την εξουδετέρωσιν της ρύπανσης της θάλασσης .

Άρθρο 20

Καταργούμεναι διατάξεις

Καταργούνται :

α) Το Β.Δ. 532/1967 «περί διαδικασίας επιβολής προστίμων εις περιπτώσεις ρυπάνσεως ανοικτής θαλάσσης δια πετρελαίου».

β) Η παρ. 3 του άρ. 3 του Ν.Δ. 4529/1966 «περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως» περί

προλήψεως της ρυπάνσεως της θαλάσσης δια πετρελαίου «Λονδίνον 1954 ως αυτή ετροποποιήθη υπό της Διασκεύεως Λονδίνου 1962, ως αντικατεστάθη δια της παρ. 2 του άρθρου 3 του Α.Ν. 388/1968 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως της «περί ελέγχου της ναυσιπλοΐας και επιθεωρήσεως εμπορικών πλοίων νομοθεσίας».

γ) Η παρ. 1 του άρθρου 3 του Ν.Δ. 4529/1966, ως αντικατεστάθη δια του άρθρου 1 του Ν.Δ. 915/71 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης δια πετρελαίου υπό πλοίων νομοθεσίας» ως και το άρθρο 2 του Ν.Δ.915/71.

δ) Το δεύτερον εδάφιον του άρθ. 1 του Β.Δ. 570/1971 «περί αυξήσεως ορίων χρηματικών ποινών», και

ε) Πάσα ετέρα διάταξις αναγομένη εις θέματα ρυθμιζόμενα δια του παρόντος.

Άρθρο 21

Η ισχύς του παρόντος άρχεται μετά τρίμηνον από της δημοσιεύσεως του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 13 Οκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΛΟΓΓΟΝΑΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τη 14 Οκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ